Z TRADYCJI MNISZEJ

56

ŚW. HILDEGARDA Z BINGEN

ANTYCHRYST I KONIEC ŚWIATA

ŚW. HILDEGARDA Z BINGEN

ANTYCHRYST I KONIEC ŚWIATA

WIZJA JEDENASTA I DWUNASTA TRZECIEJ KSIĘGI

Przekład i wprowadzenie Justyna Łukaszewska-Haberkowa

Tytuł oryginału: A. Führkötter, A. Carlevaris (wyd.), Hildegardis Scivias, [w:] CCCM 43 i 43a, Turnhout 1978

Redakcja:

MICHAŁ TOMASZ GRONOWSKI OSB

Korekta:

MAŁGORZATA PIESZKO

Opracowanie graficzne:

Jan Nieć

Imprimi potest: Opactwo Benedyktynów Ldz. 144/2012, Tyniec, dnia 11.10.2012 r. † Bernard Sawicki OSB, opat tyniecki

Wydanie I – Kraków 2012

ISSN 0867-7050 ISBN 978-83-7354-444-4

© Copyright for the Polish edition by TYNIEC Wydawnictwo Benedyktynów ul. Benedyktyńska 37, 30-398 Kraków tel. + 48 (12) 688-52-90; tel./fax + 48 (12) 688-52-91 e-mail: zamowienia@tyniec.com.pl www.tyniec.com.pl

Druk i oprawa: TYNIEC Wydawnictwo Benedyktynów

SPIS TREŚCI

Od redakcji	11
Wprowadzenie	15
POCZĄTEK KSIĘGI <i>SCIVIAS</i> SPISANEJ PRZEZ PROSTEGO CZŁOWIE	KA
Objawienie prawdziwych wizji	
PŁYNĄCYCH OD BOGA	21
Rozdziały jedenastej wizji z trzeciej księgi	27
1. O pięciu okresach doczesnego panowania królów,	
które były bardzo okrutne	33
2. O ognistym psie i o tym, co on oznacza	34
3. O brunatnym lwie i o tym, co on oznacza	34
4. O jasnym koniu i o tym, co on oznacza	35
5. O czarnej świni i o tym, co ona oznacza	35
6. O szarym wilku i o tym, co on oznacza	35
7. O wzgórzu, które ma pięć wierzchołków, oraz	
o pięciu ogonach bestii i o tym, co to oznacza	36
8. Słowa Hioba odnoszące się do tego	37
9. O tym, że Kościół jaśnieje z powodu swej	
doskonałości w ozdobie swej sprawiedliwości	
aż do czasów Antychrysta	38
10. O tym, że teraz wiara w Kościół jest pełna	
watpliwości z powodu świadectwa Enocha i Eliasza	40

11. O tym, że przed końcem świata, dzięki świadectwu
tych proroków, Oblubieniec Kościoła rozbłyśnie
w najjaśniejszy sposób, a Syn Zguby zostanie
pokonany i ukaże się prawdziwa wiara40
12. Słowa Dawida odnoszące się do tego41
13. O tym, że Kościół, odnawiając sprawiedliwość,
wytrzyma wiele różnorodnych i pełnych bólu
prześladowań i ran42
14. O tym, że Antychryst z przeraźliwym strachem
osłabia wierzących smrodem swego okrucieństwa,
a ludzi napełnia swym gryzącym szaleństwem43
15. O tym, że Syn Zagłady stara się zyskać ludzi,
których nie może skłonić pochlebstwami,
wyjątkowo okrutnym prześladowaniem44
16. O tym, że na końcu świata Kościół zostanie
napełniony najszlachetniejszą krwią aż do pojawienia
się dwóch świadków sprawiedliwości44
17. Teraz trwa siódma epoka świata,
a minęło już sześć45
18. Z jakiego powodu Bóg przez osobę niemą
i nieuczoną wypowiada nowe tajemnice i wiele
sekretów, które aż dotąd pozostają zakryte46
19. Zachęta Boga skierowana do nauczycieli,
aby nie gardzili tą mową, lecz aby podnieśli ją niczym
chorągiew najskuteczniej prowadzącą do zwycięstwa
przeciw Synowi Niesprawiedliwości47
20. Słowa Ducha odnoszące się do Kościoła
w dniu ostatecznym48
21. Ewangelia o tym samym48
22. O tym, że kiedy świat zostanie wstrząśnięty, cztery
elementy zostaną rozproszone, a Kościół wypełni się

w swoich synach, aby nie przestali być	
członkami ciała wraz z głową	.49
23. O tym, że bieg świata teraz znajduje się w siódmym	
okresie, a po wypełnieniu znaków Pisma spełni się	
w sposób jawny i delikatny, jak to jest zapowiedziane	
w tej księdze. Nie ma innego okresu czasu;	
nie wiadomo, co ponadto czeka człowieka	.50
24. O tym, dlaczego Bóg zechciał, aby Jego Syn	
został wcielony do końca czasów	.51
25. O Antychryście i jego matce	.52
26. O tym, że Antychryst, pouczony przez matkę	
w sztukach magicznych, z przyzwolenia Boga swoją	
wolę wypełnia w różnych stworzeniach	.54
27. O jego mocy i różnych cudach, które czyni	.55
28. Słowa Mojżesza o widzeniu Boga	.57
29. O tym, że niektórzy ludzie, zwiedzeni przez Diabła	,
fałszywie ukazują w stworzeniach nienaturalne	
zjawiska, jednak nie potrafią tych stworzeń zmienić	
w inny sposób	.58
30. O tym, w jak rozmaity sposób Antychryst zwodzi	
swoich uczniów i dlaczego ma na to pozwolenie	.58
31. O udanej śmierci Antychrysta oraz o oszczerczym	
piśmie; ten, kto się temu sprzeciwi, umrze	
32. Słowa Jana	.61
33. O Enochu i Eliaszu, dlaczego zostali zachowani	
aż do tego czasu	
34. Ich słowa skierowane do synów Bożych	.63
35. O prawdziwych znakach, dzięki którym można	
odrzucić kłamstwa Antychrysta	.63
36. O tym, że ci, którzy wykonają wszystko	
za pozwoleniem Boga, otrzymają zapłatę	
za swoje trudy	.64

37. O tym, że wszystkie członki Kościoła wstrząsa	
i przeraża zarozumiała pycha Antychrysta, który	
uważa, iż może przeniknąć tajemnice niebieskie	65
38. O tym, że moc Boga kiedy się objawia	
prowadzi Syna Zatracenia, to jest Diabła,	
do wiekuistej zguby	66
39. O tym, że smród piekła i chmura napełni miejsca	
wywyższenia Szatana, aby mogli wyjść ludzie	
zwiedzeni	67
40. O tym, że kiedy zostanie pokonany Syn Zatracenia,)
Oblubienica Chrystusa zajaśnieje wyjątkowo	
pięknym blaskiem, a błądzący będą powracać	
na drogę prawdy	68
41. O tym, że dnia sądu nikt, poza Bogiem,	
nie mógłby poznać	
42. Przykład Samsona	69
Rozdziały dwunastej wizji z trzeciej księgi	.75
1. O tym, że w dniu ostatecznym świat uwolni się	
od wielu nieszczęść (por. 1 P 1,5), jak człowiek	
w godzinie śmierci	80
2. O tym, że wszystkie stworzenia poruszą się	
gwałtownie i wszystko, cokolwiek jest żywego	
w powietrzu, w wodzie lub na ziemi, odda życie,	
natomiast to, co w nich jest haniebne, zaniknie	81
3. O tym, że ciała zmarłych, gdziekolwiek będą się	
znajdowały, powstaną w całym swym ciele	
i swojej płci	81
4. O tych, którzy powstaną i będą naznaczeni	
lub nie będą naznaczeni	82
5. O tym, że Syn, któremu Ojciec dał władzę	
sprawowania sądu, przyjdzie na sąd	
w ludzkiej postaci	83

6. Ewangelia o tym samym83
7. O tym, że naznaczeni zostaną szybko zabrani,
bez trudu, przed Sprawiedliwego Sędziego,
natomiast ich czyny staną się jawne84
8. O tym, że zajaśnieją wszystkie kwiaty: patriarchowie,
prorocy, apostołowie, męczennicy, wyznawcy,
dziewice, mnisi i inni przełożeni85
9. O tym, że niebiosa swoją chwałę będą
powstrzymywały w ciszy do chwili, gdy Syn
wygłosi sentencję wyroku i ukaże się sumienie
poszczególnych ludzi86
10. O dobrych i złych, których należy osądzić86
11. O niewiernych, którzy już zostali osądzeni
i nie przyjdą na osąd87
12. O tym, że kiedy skończy się sąd, powstanie
wielka cisza i spokój87
13. O tym, że wieczna chwała przyjmie wybranych
z wielką chlubą, natomiast odrzuconych z wielkim
jękiem pochłonie piekło88
14. Ewangelia o tym samym89
15. O tym, w jaki sposób elementy świata: słońce,
księżyc i gwiazdy, po skończonym sądzie
zmienią się na lepsze i nie będzie już nocy89
16. Słowa Jana odnoszące się do tego90

OD REDAKCJI

Spośród wizji mistycznych św. Hildegardy z Bingen zawartych w dziele Scivias obszerne fragmenty dotyczą końca świata, paruzji, sądu ostatecznego i poprzedzającego koniec czasów pojawienia się Antychrysta. Wbrew wszelkim pozorom ten motyw religijny nie przestał istnieć w duchowości i kulturze wraz z końcem średniowiecza. Niemal wszystkie objawienia, przepowiednie i proroctwa ostatniego tysiąca lat mówią o końcu świata i starają się interpretować współczesne im znaki czasu zwiastujące przyjście wpierw Antychrysta, a następnie oczyszczające ponowne przyjście Chrystusa. Wielkie zainteresowanie plastycznymi objawieniami św. Hildegardy z Bingen, a wśród nich wizjami końca świata przynagla nas do wyekstrahowania ze Scivias tych właśnie fragmentów trzeciej księgi objawień nadreńskiej mistyczki.

Charakteryzują się one średniowiecznym radykalizmem i bezpośrednimi odwołaniami do Pisma Świętego. Szczególnie do dobrze znanych fragmentów pism św. Jana Ewangelisty. Na uwagę zasługuje, że trudna symbolika objawień św. Hildegardy jest przez nią samą od razu wyjaśniana. Skraca to więc dystans pomiędzy obrazami ukazanymi mistyczce przez Boga, a odbiorem ich przez ówczesnych słuchaczy i dzisiejszych czytelników.

W niniejszym tomiku znajduje się treść jedenastej i dwunastej wizji z trzeciego tomu Scivias. Należy więc mieć baczenie, na to że wizje te są niejako wyrwane z kontekstu. Stanowią one uwieńczenie trzech wielkich bloków tematycznych: Stworzenie i Stwórca, Odkupiciel i Odkupienie, Cnoty i Historia Zbawienia. Po nich następuje jeszcze, nieobecna w tym wydaniu, Symfonia Chwały. Zastrzeżenie to jest o tyle konieczne, aby nie odbierać dzieła św. Hildegardy jedynie jako jedną z wielu przestróg przed złem, szatanem i Antychrystem ani też, jako przepowiednię mającą na celu wywołać lęk przed końcem świata. Jest to tylko wycinek trudnej drogi duchowej każdego człowieka. Drogi, która wedle Bożego zamysłu ma zostać zakończona powołaniem do życia wiecznego w Chwale Bożej. Na drodze tej stoi oczywiście szatan z całym asortymentem uwodzicielskich pokus. W wędrówce tej jednak towarzyszy nam również i przede wszystkim Bóg Ojciec kierujący opatrznością, Chrystus z niewyczerpanymi pokładami doskonałej miłości oraz Duch Święty z ogromem swych darów. Niech więc lektura objawień św. Hildegardy z Bingen o Antychryście i końcu świata będzie stanowiła zachete i wstęp do poznania całych Scivias.

Przed rozpoczęciem lektury warto także zapoznać się z przyjętymi zasadami edytorskimi. Każdą wizję otwiera opis obrazu mistycznego, w tym wydaniu wyróżniony pogrubioną kursywą; za nim następuje szereg różnej długości *capitula* – rozdzialików komentujących elementy widzenia, niekiedy także odnoszących się do ustępów Pisma Świętego, innych autorów czy pojęć i zwyczajów. Każdy opis wizji właściwej kończy wspólna dla danej księgi formuła, po której następuje rozwinięcie obrazu.